

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **M. G.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, pracoviště Hradec Králové, Slezská 839, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 23. 4. 2012, čj. X, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Hradec Králové, o námitkách, ze dne 23. 4. 2012, čj. X a dále rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 22. 2. 2012, čj. X s e z r u š u j í a v ě c s e v r a c í ž a l o v a n é k d a l š í m u ř í z e n í.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojil včasnou žalobou proti rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) o námitkách, kterým byly jeho námitky proti rozhodnutí orgánu I. stupně zamítnuty a bylo potvrzeno rozhodnutí ze dne 22. 2. 2012. Tímto rozhodnutím byl žalobci odňat od 8. 4. 2012 dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění,

-2-

invalidní důchod, a to s odkazem na posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové ze dne 9. 2. 2012, dle něhož žalobce již není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 30 %.

Žalobce namítal, že hodnocení svého zdravotního stavu nepokládá za správné, je v rozporu s posudkem o invaliditě ze dne 8. 3. 2010, kdy bylo jeho postižení zařazeno stejně, ovšem hodnoceno poklesem ve výši 35 %. Z charakteru jeho zdravotního postižení je patrné, že se jedná o trvalou vadu, odstranitelnou pouze operativně, navíc byly k dispozici nálezy, dokumentující zhoršení jeho zdravotního stavu. Míra poklesu byla přitom snížena. Nebyla zhodnocena ani jeho celková výkonnost, pohyblivost a schopnost výkonu denních aktivit. Pro výraznou poruchu dynamiky je pro denní aktivity výrazně omezen bolestmi zad, které vystřelují do pravé dolní končetiny, pokud si žalobce včas nesesedne, bolesti se stupňují a stávají se nesnesitelnými, s vleklým průběhem. O tom svědčí i jeho neurologické nálezy. Žalobce je přesvědčen, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a navrhl jeho zrušení. Při jednání soudu dne 21. 1. 2013 pak žalobce plně odkázal na znění posudku Posudkové komise Ministerstva práce a soc. věcí v Hradci Králové ze dne 23. 11. 2012 a žádal, aby soud zrušil obě rozhodnutí žalované, neboť je dostatečně prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí byl invalidní pro invaliditu prvního stupně. Náhradu nákladů řízení žalobce nežádal.

Pověřená pracovnice žalované ponechala v dané věci rozhodnutí na úvaze soudu.

Soud konstatoval, že rozhodnutí žalované vycházelo z nového posudku o invaliditě žalobce, vypracovaného dne 16. 4. 2012, který konstatoval, že u žalobce se jedná o chronický vertebrogenní algický syndrom lumbální s LI syndrom vpravo L5, S1 etiologie diskogenní – dle CT vyšetření z prosince 2008 – protruze L4/5 dx., hernie plot. L5/S1 dx., s přesahem o 7 mm, iritace do pravé dolní končetiny po zadní straně, závislost na břišním lisu pozitivní, velmi lehká tibiální insuficience, dle nálezu z 11. 4. 2012 paretické projevy nezjištěny, došlo k regresi alogického i objektivního nálezu, dále pak o artralgiu nosných kloubů dolních končetin, funkční dyspeptický syndrom, hyperplastický polyp rekta, polypektomie v červenci 2011. Rozhodující postižení bylo zařazeno do kap. XIII, oddíl E, pol. 1c) přílohy k vyhlášce MPSV č. 359/2009 Sb., kde byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti žalobce ve výši dolní hranice rozpětí 30 – 40 %, tedy 30 %, vzhledem k tomu, že se jedná o postižení jednoho úseku páteře a velmi lehké tibiální oslabení. Invalidita žalobce tak zanikla posudkem ze dne 9. 2. 2012.

K důkazu pak soud vyzval místně a věcně příslušnou posudkovou komisi, která vypracovala posudek dne 23. 11. 2012. Uvedla, že u žalobce se jedná o bolesti páteře při degenerativních změnách bederní meziobratlové ploténky (vyklenutí L4/5 vpravo, hernie L5/S1 vpravo) s projevy kořenového kompresivního syndromu, o

zažívací potíže s vředovou chorobou v anamnéze, stav po operativním odstranění slepého střeva (1989), stav po odstranění nezhoubného polypu konečníku (2011). PK měla k dispozici zdravotní dokumentaci žalobce od praktické lékařky, podrobně popsala zejména neurologické nálezy MUDr. S., EMG nález MUDr. S. i popis magnetické rezonance bederní páteře MUDr. D. ze září 2012. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce určila PK bolesti páteře při degenerativních změnách bederní meziobratlové ploténky s projevy kořenového kompresivního syndromu, procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobce hodnotila dle kap. XIII, oddíl E, pol. 1 c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v platném znění ve výši 35 %. Procentní rozpětí ve středním pásmu PK zdůvodnila s ohledem na charakter základního onemocnění i neukončením aktivní léčby. Uvedla, že se jedná u žalobce o kolísavé projevy kořenového kompresivního syndromu, není doloženo těžké postižení nervosvalového vedení ve smyslu ochrnutí horních končetin, na dolních končetinách je však průkaz postižení motorického, doloženého EMG, převážně na periférii pravé dolní končetiny. Zde pak je doložen obraz až denervace pravého lýtkového nervu. V klinickém nálezu dosud výrazná porucha chůze není, jsou však projevy kořenového dráždění. Dále pak PK uvedla, že s ohledem na nově provedené vyšetření MR páteře je prokázáno zhoršení nálezu na páteři, rovněž EMG v r. 2012 popisuje progresi nálezu, s objektivními vyšetřovacími metodami koreluje i klinický neurologický nález, příznivou stabilizaci zdravotního stavu tak nelze konstatovat. Posudková komise proto ve svém výsledku konstatovala, že u žalobce se k datu vydání rozhodnutí jednalo o invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) tohoto zákona, invalidita přitom trvala stále.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba byla důvodná.

Posudková komise hodnotila veškerou zdravotní dokumentaci žalobce a přesvědčivým způsobem odůvodnila využití středního pásma procentního rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti žalobce v kap. XIII, oddíl E, pol. 1 c) vyhlášky č. 359/2009 Sb. v platném znění, a to ve výši 35 %, když rozhodující příčina jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu by stanovením dolní hranice míry poklesu ve výši 30 % neodpovídala odborným nálezům, včetně vyšetření EMG. Posudková komise jasně stanovila, že z odborných vyšetření vyplývá prokázaná prakticky až denervace pravého lýtkového nervu, jsou projevy kořenového dráždění, objektivně tak nelze hovořit o stabilizaci či zlepšení zdravotního stavu, aktivní léčba nebyla dosud ukončena. Soud po projednání a přezkoumání věci pak neměl důvod o správnosti závěrů posudkového orgánu MPSV pochybovat, námitky proti správnosti jeho závěrů neměla ani sama žalovaná. Je tak nasnadě, že žalobce byl bez přestání invalidním pro invaliditu prvního stupně a soudu nezbylo, než zrušit jak samotné rozhodnutí o námitkách (§ 78 odst. 1 s.ř.s.), tak i jemu předcházející rozhodnutí orgánu I. stupně (§ 78 odst. 3 téhož). V novém řízení vezme správní orgán v úvahu

-4-

skutečnosti, zjištěné soudem (§ 78 odst. 5, 6 s.ř.s.) a vydá nové rozhodnutí ve věci, kterým obnoví výplatu žalobcova invalidního důchodu.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný žalobce náhradu nákladů řízení neúčtoval.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 21. ledna 2013

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně